

ČESKÁ REPUBLIKA

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: P. N.

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**

sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 23766/16/5100-31461-702147 ze dne 3. 6. 2016, ve věci daně z převodu nemovitostí,

takto :

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č. j. 23766/16/5100-31461-702147 ze dne 3. 6. 2016 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v žalobě podané dne 24. 1. 2017 domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného č. j. 23766/16/5100-31461-702147 ze dne 3. 6. 2016, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“), č. j. 2761205/15/3201-00460-804787 ze dne 17. 9. 2015, kterým správce daně vyměřil žalobci daň z převodu nemovitosti ve výši 128 200 Kč.
2. Žalobce namítá pochybení na straně žalovaného, který na základě plné moci doručené správci daně dne 30. 3. 2006 doručoval písemnosti v rámci daňového řízení Mgr. G. N. Žalobce vytýká žalovanému, že nezohlednil skutečnost, že plná moc byla udělena pouze na jedno již skončené řízení a navíc v rozsahu, který je vymezen „*v rozsahu práv a povinností podle občanského soudního řádu, trestního řádu, správního řádu, soudního řádu správního, exekučního řádu a zákoníku práce*“. Žalovaný poukazuje, že zmocnění za něj jednat v řízeních podle zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) či dřívějšího zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“), v plné moci chybí a nelze mu tedy podle ní doručovat písemnosti v rámci daňového řízení.
3. Žalobce dále namítá, že na základě výše uvedeného pochybení vydal správce daně rozhodnutí, které nesplňuje podmínky stanovené daňovým řádem a je tedy nezákonné.
4. Závěrem podané žaloby se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i platebního výměru, který mu předcházel a vrácení věci správci daně k dalšímu řízení.

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že žalobní námitky nejsou důvodné. Námitku, že pochybil při doručování zástupci žalobce, považuje za účelovou, jelikož doručování platebního výměru ze dne 17. 9. 2015 do datové schránky svého zástupce podle plné moci z roku 2006 žalobce nijak nezpochybňoval. Žalovaný zároveň odmítá, že by na jeho straně existovala povinnost vyzvat žalobce k odstranění pochybností dle § 28 odst. 3 daňového řádu, jelikož, vzhledem k jednání žalobce, který po téměř deset let proti doručování na základě této plné moci nic nenamítal, i znění plné moci, žádné pochybnosti o skutečné vůli žalobce neměl.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) jakož i z právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (ust. § 110 odst. 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Ze spisové dokumentace soud zjistil, že na základě kupní smlouvy ze dne 11. 4. 2013 převedl žalobce vlastnické právo k několika nemovitostem na společnost MES VILLES s.r.o., se sídlem Na Čtvrti 453/37, Ostrava-Hrabůvka. Kupní cena byla dohodnuta ve výši 2 490 000 Kč. Dne 14. 5. 2015 byl žalobce správcem daně vyzván k odstranění pochybností o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti daňového přiznání k dani z převodu nemovitostí a doložení znaleckého posudku o ceně prodávaných nemovitostí. Žalobce na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval a správce daně tedy přistoupil k úřednímu ocenění nemovitostí, na základě kterého byla vypočtena cena 3 204 920 Kč. Dne 6. 8. 2015 byl žalobci prostřednictvím právního zástupce zaslán výsledek postupu k odstranění pochybností včetně úředně stanovené ceny. K této písemnosti se žalobce opět nevyjádřil a správce daně tedy dne 17. 9. 2015 vydal platební výměr na daň z převodu nemovitostí č. j. 2761205/15, ve kterém byla podle pomůcek vyměřena daň ve výši 128 200 Kč. Proti tomuto podal žalobce dne 6. 10. 2015 odvolání, ke kterému připojil znalecký posudek vypracovaný Ing. F., který stanovil cenu prodaných nemovitostí na 2 172 370 Kč, a opravné daňové přiznání. Dne 8. 12. 2015 zaslal správce daně zástupci žalobce výzvu k odstranění vad odvolání č. j. 3228347/15, kde jej vyzval, aby upřesnil, co přesně svým odvoláním napadá a toto své tvrzení důkazně podložil. Současně byl žalobce poučen, že pokud ve stanovené lhůtě 30 dní své podání neopraví, bude správce daně postupovat podle § 112 odst. 3 daňového řádu a řízení zastaví. Následně dne 9. 12. 2015 zaslal správce daně zástupci žalobce seznámení s použitými pomůckami č. j. 3228388/15.
8. Vzhledem k tomu, že žalobce na výzvu k doplnění odvolání nezareagoval, rozhodl dne 3. 6. 2016 žalovaný tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí správce daně potvrdil. Rozhodnutí o odvolání bylo žalobci doručováno prostřednictvím právního zástupce. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal dne 24. 1. 2017 u Krajského soudu Ostrava žalobu, ve které mimo jiné uvádí, že písemnosti, které mu žalovaný i správce daně doručovali prostřednictvím právního zástupce, nebyly řádně doručeny, neboť plná moc udělená Mgr. G. N. byla udělena pouze na jedno konkrétní řízení před správcem daně v roce 2006 a na další řízení se již nevztahuje. K doručení rozhodnutí odvolání tedy dle tvrzení žalobce došlo až při ústním projednání daně z převodu nemovitostí dne 19. 12. 2016, což dokládá protokolem o ústním jednání č. j. 3620262/16/3201-00460-800426.

9. Dne 16. 8. 2017 rozhodl Krajský soud v Ostravě o podané žalobě rozsudkem č. j. 22 Af 12/2017-32 tak, že žalobu zamítl. Rozhodnutí vycházelo z právního názoru soudu, že ačkoliv lze souhlasit s žalobcem, že mu nebylo řádně doručováno, nejedná se o natolik závažné narušení veřejných subjektivních práv žalobce, že by mělo mít za následek zrušení rozhodnutí žalovaného, obzvláště za situace, kdy žalobce nijak blíže nespecifikoval, která jeho práva měla být postupem správního orgánu dotčena.
10. Proti shora uvedenému rozsudku podal žalovaný dne 9. 10. 2017 kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, jenž rozsudkem ze dne 21. 12. 2017, č. j. 1 Afs 356/2017-29, rozhodl o kasační stížnosti tak, že uvedený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
11. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
12. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
13. Při posuzování podané žaloby se soud nejdříve zabýval včasností jejího podání. Při posuzování její včasnosti zároveň řešil podstatu žalobní námitky, neboť otázka správnosti doručování žalobcově právní zástupkyni byla rozhodná jak pro posouzení doručování v rámci daňového řízení, tak pro posouzení včasnosti žaloby.
14. Pro počátek dvouměsíční lhůty pro podání žaloby podle § 65 s. ř. s. je rozhodný okamžik doručení rozhodnutí, které žalobce svou žalobou napadá. Pravidla doručování v řízeních podle daňového řádu jsou upravena v hlavě III., kdy konkrétně § 41 daňového řádu stanoví, že v případě, že je daňový subjekt v řízení zastoupen, doručuje se pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování. Správce daně tedy jednal dle dohody o plné moci, která byla doručena Finančnímu úřadu v Bruntále dne 30. 3. 2006, ve které žalobce zmocňuje Mgr. G. N., advokátku se sídlem Husova 2, Ostrava – Moravská Ostrava, *„aby (za něj) prováděla veškeré úkony, ve všech právních věcech zastupovala, přijímala doručované písemnosti, podávala návrhy a žádosti, uzavírala smíry a narovnání, uznávala uplatněné nároky, vzdávala se nároků, podávala opravné prostředky, námitky nebo rozklad a vzdávala se jich, vymáhala nároky, plnění nároků přijímala, jejich plnění potvrzovala.“* Žalobce plnou moc omezil na *„práva a povinnosti podle občanského soudního řádu, trestního řádu, správního řádu, soudního řádu správního, exekučního řádu a zákoníku práce“*. Z formulace dohody o plné moci je zřejmé, že žalobce projevil vůli udělit své zástupkyni plnou moc neomezenou, která se však vztahuje pouze na určitý, taxativně vymezený okruh řízení. Ačkoliv lze polemizovat nad tím, proč žalobce uplatnil dohodu o plné moci v řízení před správcem daně podle ZSDP, když tento ve výše zmíněném taxativním výčtu chybí, nelze souhlasit se závěrem správce daně i žalovaného, že je žalobce zastoupen Mgr. N. i v řízení podle daňového řádu (blíže např. IV. ÚS 239/03 ze dne 6. 11. 2003). Vzhledem k tomu, že v okamžiku zplnomocnění Mgr. N. ZSDP v § 99 výslovně vylučoval použití správního řádu v daňovém řízení, nelze odkaz na správní řád, uvedený v plné moci, vztáhnout na daňové řízení. Naopak ale také nelze

souhlasit

s tvrzením žalovaného, že se plná moc vztahovala jen na určité konkrétní řízení před Finančním úřadem v Bruntále, neboť toto ujednání není v dohodě o plné moci výslovně uvedeno a případná ústní ujednání nad rámec dohody nelze uplatňovat vůči třetím stranám (blíže např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 2788/2011, ze dne 18. 1. 2012). Za okamžik doručení napadeného rozhodnutí lze tedy považovat až 19. 12. 2016, kdy se žalobce dostavil k ústnímu jednání ke správci daně. Vzhledem k tomu, že byla žaloba podána dne 24. 1. 2017, považuje soud lhůtu pro její podání za dodržanou.

15. Z výše uvedeného plyne, že soud souhlasí se žalobcem s tím, že v průběhu daňového řízení mu nebylo řádně doručováno, neboť právní zástupkyně, které doručováno bylo, nebyla předloženou plnou mocí zmocněna k jeho zastupování v daňovém řízení.
16. Krajský soud se dále na základě instrukcí NSS zabýval posouzením intenzity jakou mohly výše zmíněné vady doručování zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce. Na jednu stranu je třeba uvést, že jak ze žaloby, tak ze správního spisu je zřejmé, že se s vadně doručovanými listinami posléze žalobce seznámil a vadné doručení mu nezabránilo podat včasné odvolání i včasnou žalobu. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že žalobci byly ve správním řízení doručovány i další listiny. Přitom se jednalo typově o takové listiny, že jejich nedoručení žalobci mohlo mít zásadní vliv na další průběh řízení, neboť navazující postup správce daně se odvíjel od pasivity žalobce, který na jednotlivé takto doručované listiny (výzvy) nereagoval. Primárně již samotné stanovení daně podle pomůcek bylo dáno tím, že žalobce nereagoval na výzvu k odstranění pochybností. Po vydání platebního výměru pak správce daně dále v souvislosti s podaným odvoláním vyzýval žalobce k jeho doplnění, na což tento opět nereagoval. I zde přitom mohla, vzhledem k odůvodnění rozhodnutí o odvolání, mít pasivita žalobce bezesporu zásadní vliv na výsledek odvolacího řízení, což bezesporu lze za zásah do subjektivních práv žalobce považovat.
17. Krajský soud na základě výše uvedených úvah dospěl k názoru, že žalobní námitka, ve které žalobce tvrdí, že v důsledku chybného doručování nemohl správce daně vydat napadené rozhodnutí, protože nebyly k jeho vydání splněny daňovým řádem předpokládané podmínky, je důvodná. Při svých úvahách vycházel soud také z rozsudku NSS ze dne 21. 12. 2017, č. j. 1 Afs 356/2017-29, kde NSS vyslovil názor, že § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. neukládá žalobci povinnost uvést, jakým způsobem bylo v důsledku nezákonného postupu správního orgánu zasaženo do jeho subjektivních práv, pouze povinnost uvést tvrzené důvody nezákonnosti rozhodnutí, což bylo žalobními námitkami uvedenými pod body [2] a [3] tohoto rozhodnutí splněno.
18. Je na žalovaném, aby napravil vady doručování a dal možnost žalobci využít práv, která mu v návaznosti na chybné doručování byla upřena, případně aby namísto toho předně doplnil dokazování v tom směru, zda a kdy došlo k faktickému seznámení se žalobce s vadně doručovanými listinami a následně uvážil, zda mohlo mít časové rozmezí mezi doručením Mgr. N. a materiálním doručením žalobci vliv na žalobcova práva v daňovém řízení.
19. Vzhledem k tomu, že žaloba je důvodná, soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
20. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl

v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce dle § 7, § 9, §12 a §13 vyhl. č. 177/1996 Sb. tvoří:

1) Soudní poplatek (žaloba)	3.000 Kč
2) Soudní poplatek (kasační stížnost)	5.000 Kč
3) Náklady právního zastoupení advokátem	
a) příprava a převzetí věci	3.100 Kč
b) sepis kasační stížnosti	3.100 Kč
c) paušální náhrada hotových výdajů advokáta	300 Kč x 2
d) DPH (21%)	1.428 Kč
Celkem	16.228 Kč

21. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To **neplatí**, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 27. března 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

